

Arrest

nr. 231 202 van 14 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 maart 2019 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig uit Bagdad, Centraal-Irak. Uw vader is een hooggeplaatste persoon binnen de 'Sunni endowment diwan' ('Waqf Sunni'), hetgeen een invloedrijke soennitische instantie is binnen Irak.

In 2015 werd een gebouw van deze organisatie gevisieerd door sjiiitische extremisten en in brand gestoken. Uw vader kreeg hierna een hogere functie (algemeen directeur van de juridische dienst). Tijdens een televisie-interview liet uw vader zich kritisch uit over de sjiiitische tegenhanger van zijn organisatie. Uw vader kreeg hierop telefonische dreigementen. Op 1 augustus 2015 ontving uw vader een dreigbrief met daarin een kogel. In de brief werd uw vader beledigd omwille van zijn soennitische achtergrond en werd er eveneens gesteld dat hij het land moest verlaten. Gezien deze concrete en persoonlijke bedreiging besloot uw vader dat u en uw broer (K.M. Y., CG 15/22468 en OV 8.113.850) het land dienden te verlaten. Uw moeder en zus moesten bij familieleden in Bagdad verblijven. Zelf ging uw vader in de moskee wonen waar ook zijn werk gelegen was. U verliet Irak op 8 augustus 2015 en kwam op 27 augustus 2015 uiteindelijk in België aan, waar u samen met uw broer een dag later een verzoek om internationale bescherming indiende.

Op 30 maart 2016 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in uw hoofd een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus.

Op 6 september 2018 werd u op de luchthaven van Rome, Italië, gecontroleerd door de grenspolitie. U was in het bezit van een Irakees paspoort waaruit bleek dat u, nadat u de vluchtelingenstatus werd toegekend, nog teruggekeerde naar Irak. Op 10 september 2018 stelde de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een formele vraag aan het CGVS om uw vluchtelingenstatus in te trekken.

U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 27 november 2018 om de mogelijkheid van de intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren. Tijdens dit persoonlijk onderhoud bevestigt u dat u na uw erkenning als vluchteling nog naar Irak gereisd zou zijn, zo geeft u aan dat u van 5 september 2016 tot 29 december 2016 naar Erbil, Noord-Irak, reisde en dat u van 9 augustus 2018 tot 6 september 2018 naar Bagdad, Centraal-Irak, bent teruggekeerd. In juli 2016 kreeg uw vader een hartaandoening en raakte voor de helft van zijn lichaam verlamd. Omdat er in Bagdad geen adequate medische behandeling mogelijk was, diende uw vader naar Erbil te gaan om een goede medische behandeling te krijgen. Omdat uw vader ernstig ziek was besloot u onmiddellijk, en zonder aan de consequenties te denken, een vliegticket te boeken en op 5 september 2016 ook effectief naar Erbil te reizen. U bleef gedurende een periode van drie maanden uw vader bijstaan in Erbil en nadat zijn medische behandeling afgelopen was, besloot u op 29 december 2016 naar België terug te keren.

In augustus 2018 had u een reis naar Turkije gepland, maar in de tussentijd had uw moeder echter van Saudi-Arabië de toestemming gekregen om de bedevaart, de 'Hajj', te doen. Omdat uw vader in die periode opnieuw problemen aan zijn hart had en hij alleen thuis moest blijven, had u geen andere keuze dan uw reis naar Turkije te annuleren en naar Irak terug te keren om uw vader bij te staan. Op 9 augustus 2018 reisde u vanuit Düsseldorf, Duitsland, naar Bagdad, waarna u van de luchthaven met de taxi naar de woning van uw vader in de Umm Al-Qora moskee ging. U ging één keer samen met uw vader naar het ziekenhuis en het laboratorium voor onderzoek, maar verder bleef u gedurende uw verblijf in Bagdad in de woning van uw ouders. Op 6 september 2018 keerde u uiteindelijk van Bagdad, via Rome, terug naar België. Sinds september 2018 zou u niet meer zijn teruggekeerd naar Irak.

Verder geeft u tijdens uw persoonlijk onderhoud nog aan dat u niet naar Irak kan terugkeren omdat uw leven er in gevaar is. Hoewel u in Irak persoonlijk geen vijanden of problemen hebt, vreest u wel dat onbekenden u zullen ontvoeren of u iets anders zullen aandoen omwille van de functie die uw vader nog steeds bekleedt bij de 'Waqf Sunni'. Uw vader zou er momenteel juridisch adviseur en directeur-generaal zijn, waarbij hij op dit moment veel dossiers heeft waaruit blijkt dat er door medewerkers fraude en geldverduistering werd gepleegd. Omdat uw vader deze dossiers aan de dienst anti-fraude en transparantie heeft overgedragen zodat de fraudeurs vervolgd zullen worden door de rechter, heeft uw vader veel vijanden binnen zijn dienst en krijgt hij veel telefonische dreigementen. In Irak is het bekend dat als iemand gevisieerd wordt, zijn familie ook gevisieerd zal worden. Omwille van zijn functie en het gevaar dat uw vader loopt krijgt hij bovendien bescherming en heeft hij twee lijfwachten, u, daarentegen, zou deze bescherming in Bagdad niet krijgen.

Hiernaast voegt u nog toe dat u indien u geen vrees voor uw leven had in Irak, u wel in Irak gebleven zou zijn en u hier in België geen leven opgebouwd zou hebben. Zo heeft u hier in België gestudeerd, naar werk gezocht en zelfs daadwerkelijk gewerkt.

Ter staving van uw verklaringen legde u volgende originele documenten voor: vliegtickets, treinticket, Belgisch reisdocument voor vluchtelingen, Irakees rijbewijs, Irakees paspoort en medische attesten

betreffende uw vader. Eveneens legt u een kopie voor van volgende documenten: medische attesten en foto's van uw vader, paspoort van uw moeder, documenten van uw moeder betreffende de Hajj, documenten van Bpost betreffende uw paspoort, een Turks visum, een verzendbewijs van uw documenten en een Belgische arbeidsovereenkomst.

B. Motivering

U kreeg op 30 maart 2016 het statuut van vluchteling. Er dient te worden opgemerkt dat heden uw vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

Uit de informatie terug te vinden in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt dat u, nadat u de vluchtelingenstatus op 30 maart 2016 werd toegekend, nog naar Irak bent teruggekeerd, u zou immers van 5 september 2016 tot 29 december 2016 naar Erbil, Noord-Irak, zijn gereisd en van 9 augustus 2018 tot 6 september 2018 naar Bagdad, Centraal-Irak, zijn teruggekeerd. U beweert hierbij dat u enkel en alleen naar Irak was teruggekeerd omdat uw vader een hartaandoening had, u hem diende bij te staan tijdens zijn medische behandeling en u bij uw terugkeer enkel in Erbil en in de woning van uw ouders te Bagdad verbleef (CGVS, dd. 27 november 2018, p. 8-14).

U haalt aan dat uw vader een belangrijke positie heeft binnen de 'Sunni endowment diwan' ('Waqf Sunni') en dat hij omwille van deze functie gevisieerd wordt en al verschillende bedreigingen heeft ontvangen. Hoewel u zelf geen persoonlijke problemen of vijanden hebt, besloot uw vader in 2015 dat u Irak diende te verlaten omwille van de dreigementen die hij had gekregen en geeft u zelf ook aan dat u momenteel nog steeds een vrees voor vervolging heeft in Irak, enkel en alleen omwille van de functie van uw vader (CGVS, dd. 7 maart 2016, p. 2-6; en CGVS, dd. 27 november 2018, p. 9-16). Het is echter hoogst bevreemdend dat u beweert dat u momenteel niet naar Bagdad kan terugkeren omwille van het profiel van uw vader en het risico dat u omwille van de werkzaamheden van uw vader zou lopen. Ondanks uw bewering dat uw vader in Irak gevisieerd en bedreigd wordt, zou uw vader tot op heden gewoon in Bagdad zijn blijven wonen en verblijft uw vader momenteel nog altijd op hetzelfde adres als waar hij woonde voor uw vertrek uit Irak in 2015 (CGVS, dd. 7 maart 2016, p. 2; en CGVS, dd. 27 november 2018, p. 4). Uw vader zou bovendien nog steeds actief zijn binnen de Waqf Sunni en nog steeds dezelfde hoge positie bekleden (CGVS, dd. 27 november 2018, p. 12-13). Dat u Irak in 2015 diende te verlaten en u ondertussen, meer dan drie jaar later, nog steeds niet naar Irak kan terugkeren omwille van de vervolging die u riskeert als gevolg van de functie van uw vader, maar uw vader tegelijkertijd nog steeds actief is in zijn functie in Bagdad, kan hoegenaamd niet overtuigen. Dat uw vader in Irak gebleven is en zijn werkzaamheden is blijven voorzetten omdat hij twee lijfwachten heeft kan evenmin overtuigen (CGVS, dd. 27 november 2018, p. 15). Dat uw vader het niet noodzakelijk acht om te vluchten uit Irak, of om zijn activiteiten enigszins bij te stellen, relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees en ondermijnt tevens op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.

Hoewel u aangeeft dat uw vader momenteel nog veel telefonische dreigementen krijgt omdat hij verschillende dossiers waarin fraude werd gepleegd had overgedragen aan de dienst anti-fraude en transparantie, blijkt nergens uit uw verklaringen dat er ooit enig gevolg gegeven werd aan de verschillende dreigementen die uw vader doorheen de jaren gekregen heeft (CGVS, dd. 27 november 2018, p. 14-15). Uw vader is bovendien, nadat hij in augustus 2015 bedreigd werd, gewoon op hetzelfde adres blijven wonen, met name in een appartement aan de moskee waar zijn werk gelegen is (CGVS, dd. 7 maart 2016, p. 2-4; en CGVS, dd. 27 november 2018, p. 4). Aangezien de woonplaats van uw vader verbonden is aan zijn werk, kan dit bezwaarlijk gezien worden als een schuilplaats. Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw vader na uw vertrek uit Irak in 2015 zijn publiek leven gewoon verderzette, eens te meer daar hij ook na uw vertrek uit Irak bleef werken voor de Waqf Sunni. Het dient bijgevolg geen betoog dat indien de belagers van uw vader hem iets hadden willen aandoen, zij hier na uw vertrek nog meer dan drie jaar de gelegenheid toe hebben gehad. Het is dan ook bijzonder merkwaardig dat er, in de door u geschetste context waarin u aangeeft dat uw vader gevisieerd en bedreigd werd omwille van zijn werk bij de Waqf Sunni, verder niets concreet ten aanzien van uw vader zou zijn gebeurd en er nooit enig gevolg zou zijn gegeven aan de verschillende dreigementen die

tegen uw vader zouden zijn geuit. Dat er zich gedurende een periode van verschillende jaren niets concreets heeft voorgedaan relativeert in ernstige mate uw vrees en doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden asielrelaas.

U zou zelf nooit persoonlijke problemen gekend hebben in Irak, maar zou Irak in augustus 2015 verlaten hebben omdat u een vrees voor uw leven had naar aanleiding van de dreigementen die uw vader gekregen zou hebben omwille van zijn werkzaamheden bij de Waqf Sunni. Dat u in dat opzicht nauwelijks enkele jaren later, respectievelijk zelfs één en drie jaar later, opnieuw besloot naar Irak terug te keren en beweert daarbij niet nagedacht te hebben over het gevaar of risico dat u nog steeds in Irak zou lopen en de eventuele consequenties is hoogst eigenaardig, eens te meer daar uw vader zelf gekant was tegen uw terugreis van augustus 2018 - zo stelt u zelf (CGVS, dd. 27 november 2018, p. 9 en 13). Indien u daadwerkelijk een vrees voor vervolging zou hebben kan redelijkerwijze verwacht worden dat u beter zou nadenken over een eventuele terugkeer naar Irak. Dat u naar Irak zou zijn teruggekeerd zonder stil te staan bij het risico dat u ter plaatse zou lopen en de eventuele consequenties is weinig geloofwaardig. Dit relativeert andermaal in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees en doet tevens twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Irak.

Hoewel u zelf beweert dat u, ondanks de door u voorgehouden vrees voor vervolging in Irak, in augustus 2018 absoluut naar Bagdad diende terug te keren om voor uw zieke vader te zorgen (CGVS, dd. 27 november 2018, p. 6), lijkt deze bewering weinig steek te houden. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u naar Irak terugkeerde zodat uw moeder in Saudi-Arabië kon gaan deelnemen aan de Hajj, een islamitische pelgrimstocht, en uw vader niet alleen thuis zou blijven (CGVS, dd. 27 november 2018, p. 6 en 11-12). Hiermee geconfronteerd beweert u dat uw moeder die reis heel graag wou doen, een deelname aan de Hajj maar een kans is die iemand één keer in zijn of haar leven krijgt en u uit sympathie voor uw ouders naar Irak besloot terug te keren (CGVS, dd. 27 november 2018, p. 12). Deze uitleg kan echter allesbehalve overtuigen. Indien u daadwerkelijk een vrees voor vervolging zou hebben in Irak, is het hoogst onwaarschijnlijk dat u uw eigen leven zou riskeren enkel en alleen uit sympathie voor uw ouders en zodat uw moeder kon deelnemen aan de Hajj. Evenmin is het weinig aannemelijk dat, indien u daadwerkelijk een vrees voor vervolging zou hebben in Irak, uw moeder u een dergelijk risico zou laten nemen enkel een alleen zodat zij dat jaar aan de Hajj kon deelnemen. Daarenboven had uw vader tijdens de korte afwezigheid van uw moeder evenzeer beroep kunnen doen op één van zijn medewerkers of had hij tijdelijk een huishoudhulp kunnen inschakelen, waardoor uw aanwezigheid allesbehalve een vereiste was. Dat u desondanks toch naar Irak besloot terug te keren relativeert wederom in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Irak.

Dat u daarenboven bij uw terugkeer naar Irak in 2018 gedurende een periode van bijna een maand bij uw ouders in Bagdad kon verblijven zonder ook maar enig probleem te kennen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees in Irak. Geconfronteerd met deze bevinding geeft u aan dat u besloot bij uw terugkeer niet op te vallen en u de woning van uw ouders quasi niet verlaten had, waardoor u ook geen problemen kende (CGVS, dd. 27 november 2018, p. 12-13). Deze uitleg kan andermaal niet overtuigen. U verbleef immers gedurende vier weken in Bagdad, waardoor redelijkerwijze aangenomen kan worden dat indien u effectief geviseerd zou worden in Bagdad uw aanwezigheid in de woning van uw ouders toch opgemerkt zou worden. U bleef bovendien allesbehalve ondergedoken in Bagdad. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich in het openbaar begaf, zo diende u zich immers reeds van en naar de luchthaven van Bagdad te verplaatsen. Hoewel u aangeeft dat u zich hiernaast slechts éénmaal buitenshuis begaf, met name naar het ziekenhuis en laboratorium waar uw vader onderzoeken diende te ondergaan (CGVS, dd. 27 november 2018, p. 14), blijkt deze bewering niet te kloppen. Uit het door u voorgelegde Iraakse rijbewijs blijkt immers dat u dit op 27 augustus 2018, dus tijdens uw verblijf in Bagdad, bekomen had, waardoor u zich ook naar de bevoegde instanties hebt moeten begeven om dit aan te vragen en af te halen.

Uit bovenstaande blijkt dat u zowel bij uw terugkeer naar Irak in 2016 als bij uw terugkeer naar Bagdad in 2018 geen enkel probleem had om u in het openbaar te geven en u allesbehalve diende onder te duiken, hetgeen op ernstige wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid aan de door u voorgehouden vrees voor vervolging (CGVS, dd. 27 november 2018, p. 14-15).

U keerde na de toekenning van uw vluchtelingenstatus terug naar uw land van herkomst en kende klaarblijkelijk bij uw terugkeer naar uw land van herkomst geen problemen.

Dit persoonlijk gedrag wijst erop dat u geen vervolging vreest in uw land van herkomst om welke reden dan ook en dat u de asielinstanties heeft misleid wat leidde tot een initieel verkeerde beoordeling van het door u aangehaalde risico voor vervolging. Uw dubbele terugkeer ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees op flagrante wijze.

Uit uw persoonlijk gedrag kan dan ook worden opgemaakt dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging conform artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De vaststelling dat uw persoonlijke gedrag er op wijst dat u in uw land van herkomst geen vervolging vreest, om welke reden dan ook, volstaat om op grond van artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet over te gaan tot de intrekking van uw vluchtelingenstatus.

U haalt aan verder nog aan dat u niet naar Irak kan terugkeren en u uw vluchtelingenstatus dient te behouden omdat u hier in België een leven opgebouwd heeft, waarbij u heeft gestudeerd en gewerkt, en u hier uw toekomst ook gepland hebt. U geeft aan dat u dit nooit gedaan zou hebben indien u in Irak geen vrees voor vervolging zou hebben (CGVS, dd. 27 november 2018, p. 14-15). Dergelijke motieven doen echter niets aan het feit dat u vrijwillig naar Irak besloot terug te keren en zijn niet van die aard dat zij het behoud van uw vluchtelingenstatus kunnen wettigen. Ze doen immers geen afbreuk aan de vaststelling dat uw persoonlijk gedrag er op wijst dat u geen vervolging vreest.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten tonen immers hoogstens de medische problemen van uw vader en uw terugkeer naar Irak aan, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken en hierboven werden besproken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als uit de COI Focus "Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad" van 14 november 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia Taji, Hosseinia, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Nahrawan, Mada'in, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad.

Het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan ISIS. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017 en 2018, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak.

Het geweld nam daarna echter opnieuw op significante en bijna constante wijze verder af in het voorbije jaar, waarbij het stabiliseerde op een veel lager niveau dan voorheen. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. De sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer gevisieerd. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Het geweld in de provincie Bagdad heeft tot gevolg dat er maandelijks doden en gewonden te betreuren vallen. Het aantal incidenten is echter sinds november 2016 gevoelig gedaald en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden. Deze trend houdt ook heel 2017 en in 2018 aan met een duidelijke verdere daling van het aantal slachtoffers.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd: enerzijds worden verplaatsingen bemoeilijkt door de controleposten (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds is Bagdad nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen. De economische situatie is echter zodanig verslechterd dat de ontevredenheid onder de bevolking sterk is toegenomen. Er zijn talrijke betogingen tegen het falende beleid van de overheid om de infrastructuur op punt te brengen, en vooral ook tegen de alomtegenwoordige corruptie.

De scholen en universiteiten zijn open, en er is gezondheidszorg beschikbaar, al staat de laatste zwaar onder druk en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk.

Anderzijds is het aantal IDP's in Bagdad het afgelopen jaar sterk geslonken. Dit heeft de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en openbare dienstverlening verlaagd.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR stelt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2018 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakees asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Het verzoekschrift en aanvullende stukken

2.1.1. In het eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker vat het middel samen als volgt:

“In het kader van artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet moet fraude aangetoond worden omtrent de vrees die ab initio werd gekoesterd en de toekenning van de status “indertijd”. Hierdoor dringt een beoordeling ex tunc zich op wanneer later overwogen wordt om de vluchtelingenstatus in trekken. Dat verzoeker twee keer is teruggekeerd naar Irak, om er voor zijn vader te zorgen, betekent in geen geval dat er ex tunc geen rechtmatige vrees aanwezig was.”

Inzake het ‘persoonlijke gedrag’ dat de intrekking van de vluchtelingenstatus tot gevolg heeft, verwijst verzoeker naar de Memorie van Toelichting waarin wordt gesteld: *“Het CGVS moet ook de vluchtelingenstatus intrekken wanneer die status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status. Het CGVS moet de vluchtelingenstatus eveneens intrekken als het gedrag van de houder van de status er later op wijst dat hij **ab initio** geen vrees koestert en daardoor wordt bewezen dat de vluchtelingenstatus hem **indertijd** ten onrechte werd toegekend. Artikel 57/6, 7° van de huidige wet voorzorg reeds in die verplichting.”* (Parl. St.Kamer, 2014-2015, 1197/001, p. 22, verzoeker zet vet).

Verzoeker stelt verder:

“Artikel 55/3/1 vormt de omzetting van de hogergenoemde Kwalificatierichtlijn.

“Dit nieuwe artikel dat een nieuw artikel 55/3/1 aan de wet toevoegt, omvat alle hypothesen waarin het CGVS de vluchtelingenstatus volgens Richtlijn 2011/95/EU kan of moet intrekken.”

In concreto betreft het hier de omzetting van artikel 14.3 b) van de Kwalificatierichtlijn: [...]

Artikel 14.3 b) werd dus omgezet in artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet, met de toevoeging van: of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest. Een bepaling die werd overgenomen uit het oude artikel 57/6 7° van de Vreemdelingenwet.

Het is precies deze bepaling waarop verweerder zich beroept voor de intrekking van de vluchtelingenstatus van cliënt. Echter verliest verweerder uit het oog dat de recente verklaringen en gedragingen van verzoeker op geen enkele manier De hierboven geciteerde memorie van toelichting verwijst naar de vrees die ab initio werd gekoesterd en de toekenning van de status “indertijd”, hierdoor dringt een beoordeling ex tunc zich op wanneer later overwogen wordt om de vluchtelingenstatus in trekken.”

Verzoeker argumenteert verder dat zijn vrees nog steeds reëel en actueel is. Aan verzoeker werd op 30 maart 2016 het statuut van vluchteling toegekend op basis van de vrees die hij koesterde om slachtoffer te worden van een vergeldingsactie naar aanleiding van de beroepsactiviteit van zijn vader, die een hooggeplaatste positie heeft als ‘juridisch adviseur en generaal-directeur’ bij de ‘Sunni Endowment Diwan’ of Waqf Sunni’.

“Op het ogenblik dat over het verzoek om internationale bescherming van verzoeker geoordeeld werd, meende verweerder terecht dat dit inderdaad een context was waarbinnen verzoeker een gerechtvaardigde vrees voor vervolging koestert.

Het is belangrijk om vast te stellen dat verweerder op geen enkele manier de essentiële grond van het relaas van verzoeker: de tewerkstelling van zijn vader en de vervolgingsgrond die daaruit volgt, in twijfel trekt.

In die zin wil verzoeker erop wijzen dat, met de herovering en moeizame heropbouw van het Noorden van Irak de moeilijkheden tussen de Sunni en Shia Waqef volgens verschillende nieuwsbronnen verder op de spits drijft. Er zijn net duidelijke tekenen dat het risico op vervolging voor verzoeker en zijn vader net groter wordt.”

Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen en landeninformatie.

Verzoeker omschrijft de redenen voor zijn terugkeer naar Irak, met name naar Erbil in 2016 en Bagdad in 2018.

Verzoeker omschrijft de actuele (leef)situatie van zijn vader in Bagdad.

In ondergeschikte orde laat verzoeker gelden:

“Indien Uw Raad verzoeker volgt in zijn argumentatie dat de vluchtelingstatus in zijn hoofdte in geen geval kan worden ingetrokken op basis van artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet, staat Uw

bevoegdheid in asielmateries in principe toe dat u zelf de beëindiging van de vluchtelingenstatus zou kunnen vaststellen op grond van artikel 55/3 lid 1 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/3 lid 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Een vreemdeling houdt op vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Bij toepassing van artikel 1 C (5) en (6) van voormeld verdrag dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.”

In dat hypothetisch geval, zou Uw Raad zich beroepen op volgend fragment uit de bestreden beslissing waarin verweerster het volgende beweert:

“Ze doen immers geen afbreuk aan de vaststelling dat uw persoonlijk gedrag er op wijst dat u geen oplossing vreest” (stuk 1)

Verzoeker wenst erop te wijzen dat deze bewering van verweerster op geen enkel reëel element uit het administratief dossier werd gebaseerd. In het dossier zijn op zijn minst onvoldoende elementen aanwezig om inmiddels hiertoe te kunnen besluiten.

Hierboven onder punt 3.1.2. werd bovendien toegelicht hoe de vervolgingscontext waarvoor verzoeker bescherming kreeg niet alleen nog steeds aanwezig is. Doordat de vader van verzoeker vandaag actief corruptie binnen de ‘Sunni endowment’ wil aanpakken, heeft hij er ook binnen zijn eigen organisatie vijanden bij gekregen.

Verweerster laat in bestreden beslissing na om aan te tonen dat de omstandigheden van verzoeker in geval van terugkeer voldoende ingrijpend zijn gewijzigd op een manier die niet-voorbijgaand is.

Op zijn minst is bijkomend onderzoek dus noodzakelijk.

Dit middel is bijgevolg gegrond.”

2.1.2. In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot het toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker verwijst naar de zeer onveilige en moeilijke levensomstandigheden in Bagdad.

Verzoeker argumenteert, middels verwijzing naar het CEDOCA-rapport en toegevoegde landeninformatie, dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds uitermate onveilig en precair is, onder meer door het optreden van de milities. Een terugkeer naar Bagdad betekent dan ook een schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.1.3. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

“2. Email van mevrouw Nathalie C., 13 februari 2019;

3. Gelijkwaardigheidsattest, 30 augustus 2016;

4. United Nations High Commissioner for Refugees, *Beyond Proof, credibility assessment in EU Asylum Systems*, mei 2013, p. 183-184, te raadplegen op: <http://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>;

5. Fod Buitenlandse zaken , reisadvies Irak, te consulteren via: https://diplomatie.belgium.be/fr/Services/voyager_a_letranger/conseils_par_destination/irak;

6. Iraqi News, “Three civilians injured in roadside bomb explosion in Baghdad”, 8 januari 2018, te raadplegen via: <https://www.iraqinews.com/iraq-war/three-civilians-injured-roadside-bomb-explosion-baghdad/>;

7. The Guardian, *Suicide attack in Baghdad kills at least 38*, 15 januari 2018, te raadplegen via: <https://www.theguardian.com/world/2018/jan/15/suicide-attack-baghdad>;

8. The Guardian, *Dozens of Iraqis killed as Isis targets Baghdad during Ramadan*, 30 mei 2018, te raadplegen via: <https://www.theguardian.com/world/2017/may/30/baghdad-ice-cream-shop-isis-car-bomb-attack>;

9. De Morgen, *Minstens 18 doden bij ontploffingen in wapendepot in Bagdad*, 7 juni 2018, te raadplegen via: <https://www.demorgen.be/buitenland/minstens-achttien-doden-bij-ontploffingen-in-wapendepot-in-bagdad-b4697a90/>;

10. International NGO Safety Organisation, *Iraq*, geldig op 26 februari 2019, te raadplegen via : <https://www.ngosafety.org/country/iraq>;

11. Human Rights Watch, “ISIS Is on the Ropes in Iraq. Now the UK Needs To Push For Justice”, 4 december 2017, te raadplegen via: <https://www.hrw.org/news/2017/12/04/isis-ropes-iraq-now-uk-needs-push-justice>;

12. VRT Nieuws, “IS-strijders krijgen geen eerlijk proces in Irak”, 5 december 2017, te raadplegen via: <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2017/12/04/strijders-terreurgroep-is-krijgen-geen-eerlijk-proces-in-irak/>;

13. Trouw, *Irak moet opletten voor de volgende Islamitische Staat*, 9 juli 2018, te raadplegen via: <https://www.trouw.nl/home/irak-moet-oppassen-voor-de-volgende-islamitische-staat--a71674d0/>;

14. Foreign Policy, *Islamic State Fighters Are Back, and This Time They're Taking Up Arms With Shiite Militias*, 15 oktober 2018, te raadplegen via: <https://foreignpolicy.com/2018/10/15/islamic-state-fighters-are-back-and-this-time-theyre-taking-up-arms-with-shiite-militias/>;
15. Reuters, *In Iraq's parliament, Shi'ite militia leaders plan to call the shots*, 13 november 2018, te raadplegen via: <https://www.reuters.com/article/us-iraq-militias-insight/in-iraqs-parliament-shiite-militia-leaders-plan-to-call-the-shots-idUSKCN1NI1DI>;
16. Foreign Policy, *Iraq's Shiite Militias Are Just Getting Started*, 18 oktober 2017, te raadplegen via te raadplegen via te raadplegen via te raadplegen via te raadplegen via : <https://foreignpolicy.com/2017/10/18/iraqs-shiite-militias-are-just-getting-started/>;
17. Hudson Institute, *The Sunni Religious Leadership in Iraq*, 2 juni 2018, te consulteren via: <https://www.hudson.org/research/14304-the-sunni-religious-leadership-in-iraq>;
18. Al Monitor, *Conflict over Shiite and Sunni endowments erupts in Mosul*, 11 februari 2019, <https://www.al-monitor.com/pulse/originals/2019/02/iraq-samarra-mosul-shiite-sunni-endowments.html#ixzz5gdD7BLsX>;
19. DFAT, *Country Information Report Iraq*, 9 oktober 2018, te consulteren via: <https://dfat.gov.au/about-us/publications/Documents/country-information-report-iraq.pdf>;
20. *Volmacht voor het verkrijgen van rijbewijs*”.

2.1.4. Bij aanvullende nota van 28 november 2019 brengt verzoeker volgende stukken bij:

- een beëdigde vertaling van de algemene volmacht (stuk 20);
- recente informatie over de veiligheidstoestand in Bagdad, met name over de protesten, bomaanslagen en IS.

2.1.5. Verweerder brengt een aanvullende nota bij, gedateerd op 2 december 2019.

Verweerder verwijst naar het EASO Country of Origin Report Iraq: “Security situation” van maart 2019 [“https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf”](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf).

Verweerder besluit in deze nota:

“De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.”

Beoordeling

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “ a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2.3. Verzoeker bevestigt dat hij in 2016 een drietal maanden naar Irak is gereisd op basis van zijn Belgisch reisdocument voor vluchtelingen. Verzoeker stelt dat zijn vader in juli 2016 ernstig ziek was geworden (hartkwaal). Omdat zijn vader niet de nodige medische verzorging kon krijgen in Bagdad, werd zijn vader overgebracht naar Erbil in Koerdistan. Verzoeker heeft de nodige bewijzen voorgelegd van de ziekte van zijn vader. Verzoeker betwist derhalve niet dat hij van 5 september 2016 tot 29 december 2016 naar Erbil (Noord-Irak) reisde.

Sinds 2016 is verzoeker nog één keer teruggekeerd naar Irak, met name naar Bagdad en in 2018 en dit gedurende bijna één maand. Verzoeker stelt dat zijn vader opnieuw onwel werd, net op het ogenblik dat de moeder van verzoeker op Hajj (bedevaart) naar Mekka kon gaan. Hij kreeg op het ogenblik dat zijn moeder wegging een plotse hartaanval.

De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling trekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus in *“ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste*

documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest". De bestreden beslissing oordeelt dat verzoekers persoonlijk gedrag erop wijst dat hij geen vervolging vreest in het land van herkomst en dat hij de asielinstanties heeft misleid waardoor initieel een verkeerde beoordeling werd gedaan over verzoekers vrees voor vervolging.

De Memorie van Toelichting verduidelijkt het begrip 'persoonlijk gedrag' en hieruit blijkt dat verweerder de vluchtelingenstatus moet intrekken als het gedrag van de houder van de status er later op wijst dat hij *ab initio* geen vrees koestert en daardoor wordt bewezen dat de vluchtelingenstatus hem indertijd ten onrechte werd toegekend (*Parl. St.Kamer*, 2014-2015, 1197/001, p. 22). Uit het voorgaande volgt dat dat deze intrekking een *ex tunc* benadering vergt.

Hoewel het inderdaad vragen inzake verzoekers 'persoonlijk gedrag' oproept dat verzoeker reeds vijf maanden na de erkenning als vluchteling terugkeert naar Irak, blijkt genoegzaam dat verzoeker middels zijn verklaringen en bijgebrachte documenten aantoont dat hij van september 2016 tot december 2016 in Erbil (Noord-Irak) verbleef omwille van de ziekte van zijn vader. Deze terugkeer naar Noord-Irak, en dus niet naar Bagdad of Centraal-Irak, in 2016 vermag derhalve niet aan te tonen dat in verzoekers hoofde *ab initio* ten onrechte de status van vluchteling werd toegekend. Hetzelfde geldt bij uitbreiding voor zijn verblijf gedurende twee weken in Bagdad in 2018 aangezien hier evenmin kan uit worden opgemaakt dat hij *ab initio* persoonlijk gedrag had dat leidde tot de misleiding van de asieldiensten in 2016.

2.2.4. Verzoeker stelt in het verzoekschrift terecht dat, indien de Raad verzoeker volgt in zijn argumentatie dat de vluchtelingstatus in zijn hoofde in geen geval kan worden ingetrokken op basis van artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet, de Raad omwille van zijn bevoegdheid in asielmateries zelf de beëindiging van de vluchtelingenstatus kan vaststellen op grond van artikel 55/3, lid 1 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Een vreemdeling houdt op vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Bij toepassing van artikel 1 C (5) en (6) van voormeld verdrag dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een vluchteling die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen."

Artikel 1, C van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag) luidt als volgt:

"Dit Verdrag houdt op van toepassing te zijn op elke persoon die valt onder de bepalingen van afdeling A, indien:

- 1. Hij vrijwillig wederom de bescherming inroept van het land waarvan hij de nationaliteit bezit;*
- 2. Hij, indien hij zijn nationaliteit had verloren, deze vrijwillig heeft herkreken;*
- 3. Hij een nieuwe nationaliteit heeft verkregen en de bescherming geniet van het land waarvan hij de nieuwe nationaliteit bezit;*
- 4. Hij zich vrijwillig opnieuw heeft gevestigd in het land dat hij had verlaten of waarbuiten hij uit vrees voor vervolging verblijf hield;*
- 5. Hij niet langer kan blijven weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen, omdat de omstandigheden in verband waarmee hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan. Met dien verstande echter, dat dit lid niet van toepassing is op een vluchteling die onder lid 1 van afdeling A van dit artikel valt, en die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen;*
- 6. Hij, indien hij geen nationaliteit bezit, kan terugkeren naar het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, omdat de omstandigheden in verband waarmee hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan. Met dien verstande echter, dat dit lid niet van toepassing is op een vluchteling die onder lid 1 van afdeling A van dit artikel valt, en die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren naar het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, terug te keren."*

Het wordt niet betwist dat verzoeker terugkeerde naar (Noord-)Irak in 2016 gedurende een periode van drie maanden en dat hij terugkeerde naar Bagdad van 9 augustus 2018 tot 6 september 2018. Tevens blijkt uit de bijgebrachte stukken dat verzoeker in 2014 een algemene volmacht heeft gegeven aan zijn vader Y.K.A. (stuk 20) en dat deze volmacht aan verzoeker in België werd bezorgd in 2019 (stuk 21) in het kader van de bewijsvoering van zijn verzoek tot internationale bescherming. Hieruit blijkt dat deze volmacht nog in handen was van zijn vader, nog steeds geldig is en dat verzoeker voor tal van handelingen door zijn vader kan worden vertegenwoordigd ten aanzien van Iraakse overheidsdiensten.

Voormelde elementen leiden ertoe dat verzoekers situatie kan bekeken worden op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, C, (5) van het Vluchtelingenverdrag. Het ongestoord verblijf in Bagdad van 9 augustus 2018 tot 6 september 2018 alsook de vaststelling dat verzoekers vader blijkens de algemene volmacht actueel nog altijd de bevoegdheid heeft om verzoeker te vertegenwoordigen bij overheidsinstanties, onder meer *“alle rechtbanken”* en *“politiekantoren en veiligheidsdiensten”* (cf. stuk 20, eensluidende vertaling) leiden immers tot het besluit dat verzoeker niet langer kan blijven weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen, omdat de omstandigheden in verband waarmee hij was erkend als vluchteling hebben opgehouden te bestaan.

Aangezien verzoeker zijn vader nog steeds machtigt om voor hem op te treden ten aanzien van de overheidsdiensten en veiligheidsdiensten, kan hieruit immers manifest worden afgeleid dat verzoekers vader niet in de negatieve belangstelling staat van de Iraakse overheid en zelf de nodige en nuttige rechtshandelingen kan stellen ter vrijwaring van zijn persoon en goederen. Verzoeker kan zich bijgevolg niet dienstig beroepen op het profiel van zijn vader en diens vermeende vrees teneinde zelf een individuele en actuele vrees voor vervolging te laten gelden. Het verweer inzake de vermeende verblijfplaats en de omstandigheden van het verblijf van verzoekers vader in Bagdad is derhalve niet dienstig. Hierbij voegen zich de terechte motiveringen omtrent de andere mogelijkheden in 2018 voor verzoekers vader dan de terugkeer van verzoeker; de Raad treedt de motiveringen bij waar deze stellen: *“Indien u daadwerkelijk een vrees voor vervolging zou hebben in Irak, is het hoogst onwaarschijnlijk dat u uw eigen leven zou riskeren enkel en alleen uit sympathie voor uw ouders en zodat uw moeder kon deelnemen aan de Hajj. Evenmin is het weinig aannemelijk dat, indien u daadwerkelijk een vrees voor vervolging zou hebben in Irak, uw moeder u een dergelijk risico zou laten nemen enkel en alleen zodat zij dat jaar aan de Hajj kon deelnemen. Daarenboven had uw vader tijdens de korte afwezigheid van uw moeder evenzeer beroep kunnen doen op één van zijn medewerkers of had hij tijdelijk een huishoudhulp kunnen inschakelen, waardoor uw aanwezigheid allesbehalve een vereiste was.”*

Voorgaande elementen inzake verzoekers terugkeer en de volmacht die verzoekers vader heeft om verzoeker te vertegenwoordigen tonen derhalve ook aan dat de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

De email van mevrouw Nathalie C. van 13 februari 2019 en het gelijkwaardigheidsattest (stukken 2 en 3) hebben geen betrekking op verzoekers relaas en beoordeling van zijn situatie ten aanzien van zijn land van nationaliteit.

Gelet op het voorgaande dient te worden besloten tot de opheffing van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, C, (5) van het Vluchtelingenverdrag.

2.2.5. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2,a) en b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij de voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakt immers doorheen de opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij naar aanleiding van zijn terugkeer in Irak zou hebben gekend.

Waar verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie, blijkt dat de bestreden beslissing een uitgebreide analyse bevat van de veiligheidssituatie in Bagdad.

De informatie waar verzoeker naar verwijst is gelijklopend met deze die door verweerder reeds in aanmerking werd genomen en bevat geen concrete informatie die deze omstandige analyse kan weerleggen. Verzoekers verwijzing in de nota van 28 november 2019 naar straatprotesten in Bagdad en de hypothetische heropleving van IS doen hieraan geen afbreuk. De straatprotesten tegen corruptie en het optreden van de overheid hiertegen kunnen niet aanzien worden als *“willekeurig geweld in geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Dit geldt des te meer aangezien verzoeker geen opmerkingen formuleert op de aanvullende nota van 2 december 2019 van verweerder inzake de veiligheidssituatie in Bagdad en waaruit blijkt dat er, middels de actualisatie van de landeninformatie, in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhoogt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt opgeheven.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS